

OKTÓBER 1-7

KINAI FILMHÉT

NÉGY ÉVVEL EZELEŐTT született meg viharos harcok, diadalmas csaták után a kínai népszabadság. A Kínai Népköztársaság kikiáltásának évfordulója, október 1, nekünk is örömnappal. Az egész világ dolgozó mélyszéles szeretettel gondolnak a hős kínai népre. A sokmillió ország felszabadulásával a békétábor még hatalmasabbá, még acélosabbá kovacsoltódott. A testvéri népek között a felszabadulás óta a termékeny barátság ezer színes szála szövődött. A kínai művészet a mi életünket is szépíti, gazdagítja. A régi és új Kína életével, művészetével számos előadás, kiállítás, könyv, film ismeret meg.

A hatalmas Kína életének megismerése mindig izgatta az emberek képzeletét. De a Kínáról szóló ismertetések, műalkotások a multban főleg a távoli ország exotikumát mutatták be. Ma Kínában a művészi formák a népi élet sok-sok szépségével, igazságával telítődtek.

Az új kínai filmművészet főhősei munkások, parasztok, katonák. Ezt a megújódott művészetet jellemzi, hogy sikeresen használja fel nagy tanítómestere, a szovjet filmművészet ragyogó tapasztalatait. A két művészet szoros kapcsolata is mutatja a szovjet és a kínai nép összeforrottságának.

A KINAI FILMMŰVÉSZEK a felszabadító harcok során együtt meneteltek a Néphadsereg alakulataival s felvevőegységeikkel megörökítették a hősi történeteket. A Kínai Népköztársaság megalakulásának ünnepi évfordulóján, október

1-én kezdődik idén a második Kínai Filmhét hazánkban s ez a kulturális esemény még szorosabbra fona népeink örök barátságát.

A Kínai Filmhéten bemutatásra kerülnek Szegeden is a legújabb kínai filmalkotások: az »Ezer veszélyen át«, a »Megvirradt« című filmek.

Az »Ezer veszélyen át« című film két fiatal katona frontbarátságán keresztül mutatja be azt a hősiességet, áldozatkészséget, minden nehézséget legyűrő akaraterőt, párhuzást, amely Kína bátor fiait jellemzi. Ez a film nemcsak izgalmas, fordulatos cselekményű, nem csupán az olthatatlan hazaszeretet himnusza, hanem egyben az igaz barátság is. A film beszámol a két jóbarát egyszerű harci tetteiről.

MAGYARUL BESZÉLŐ kínai játékfilm a »Megvirradt«, amely Belső-Mongólia széles pusztáira vezet. Itt a multban a nép nyomora hatalmas méreteket öltött. Ez a film optimista, mert a nép diadalmaszkodó igazságát mutatja be. Látjuk az emberi mivoltukból kivetkőzött kuomintangista ügynökök leleplezését és megsemmisítését. Drámai jelenetekben elevenedik meg Belső-Mongólia felszabadításának egyik fordulatos része.

Az új kínai filmek mellett a filmhéten egymástkövető napokban kerülnek bemutatásra a régebbi nagysikerű alkotások is, mint a »Kína lánya«.

A KINAI FILMHÉT esemény-sorozata Szegeden ünnepi előadással vette kezdetét.

Kormányzatunk jelentősen felemlte

a szerződéses hizott liba és kacsa árát

Dolgozó parasztágunk nagy kedvezményeket kapott kormányzatunktól a szerződéses növénytermelés, szerződéses állattenyésztés és hizlalás árának felemlésével.

A most megkezdődött liba- és kacsahizlalási szerződéseknél szintén figyelembe vette kormányzatunk a dolgozó parasztág érdekeit és jelentős mértékben felemlte a szerződésileg lekötött és meghizlalt liba és kacsa árát. Az a termelő, aki libáira és kacsáira a földművelővel szembeni hizlalási szerződést köt, az átadaskor mind a libának, mind a kacsának kilogrammjáért 18 forintot kap.

Gondoskodott kormányzatunk arról is, hogy a termelők a szerződésben hizlalt libákért és kacsákért minőségi felárat, prémiumot kapjanak. A termelő részére átadaskor minden darab liba után 7-7,50 kilogramm 8 forintot, 7,50 kilogrammtól 8 kilogramm 12 forintot és 8 kilón felül 20 forint prémiumot fizet ki a földművelővel szemben a megállapított 18 forint kilogrammonkénti áron felül. Továbbá minden darab kacsa után 3 kilótól 3,50 kilóig 3 forint, 3,50 kilótól pedig 5 forint prémium jár a termelőnek.

Az egész megyében nagy érdek-

lőds nyilvánul meg a dolgozó parasztág között a liba-kacsahizlalási szerződések iránt. Csanyteleken például több mint 1200, Deszken 1100, Kiskirályáson pedig 1300 előjegyzés történt liba- és kacsahizlalásra néhány nap alatt.

Özv. Mészáros Józsefné csanyteleki dolgozó parasztasszony a napokban 18 libára kötött a földművelővel szembeni szerződést.

— A mult évben 20 darab libára kötöttem szerződést, — mondotta, — de most ezt a 18 jószágot jól kitömöm, 1224 forinttal fogok érte többet kapni, mint tavaly. Ezen a többletpénzen a lányomnak egy szép nagykabát veszek, meg egy szép hosszúszerű cipőt tölire. Most könnyen meg tudom ezeket venni, mert kormányunk a nagykabát árát, meg a cipő árát is leszállította, a szerződéses libáért meg többet fizetnek.

A fenti példa mutatja, hogy saját érdekében cselekszik minden termelő, aki libáira és kacsáira szerződést köt és azokat jól kihizott állapotban adja át a földművelővel szemben.

Juhász Márton

SZEGEDI JEGYZETEK

„A kirakat rendezés alatt”

Nem kell hosszan mit azzal a kirakattal. Mert, aki csak látta hosszú időn át, szinte magától kérdezte: „Mi lesz ebben a kirakattal?”

A barna csomagoló papírral, amely ugyancsak barna ragasztópapírral van a kirakat ablakára ragasztva — emberma-

gasságnál valamivel feljebb — egészen szép világos krémszínű van. Barnaságát kiszította a nap. Felettéve üvegtábla lóg, színnel felerősítve, rajta árúbeszéd hirdető felírt. Hasonlóan a másik kirakattal is kirakattal, amikor megegyezően olvashatjuk: „Kirakat rendezés alatt”.

Senkinek nem jutott eszébe im már hónapok óta, hogy odabiggyesszen meg egy-egy le. De azon sem törtek agyon magukat a Csongrádme-gyei Fűszer és Édes-ségkereskedelmi Vá-lalatt már hónapok óta, hogy üresek áll a kirakat a csínjának is vala-felírással.

Mondták már a ta-nácsnál a FÜSZÉRT vezetőinek:

— Adják át az üz-lethelyiséget. Nem használják, kell má-soknak.

— Nem! Nem, ad-juk, kell nekünk.

A pókok már szép szabályos hálót cre-gettek a kirakat sar-kában, a legyek is bűvölyhelyül használ-ják. Ezzel érveltek is a FÜSZÉRT veze-tői előtt és addig-ad-dig forszírozták az ügyet, míg végre be-látták a vezetőik, hogy nem lehet a kirakatot egy évig rendezni.

— Adjuk — egyeztek bele.

Tehát az üzlet már nem a FÜSZÉRT-é. Nemrég, alig pár napja történt ez az egyezmény, de azért lenne azt a nap-szám, „dekoráció” leszedni a kirakattól, s a helyiséget fontos célra felhasználni. M. T.

Szeged dolgozói örömmel, lelkesen jegyzik a Negyedik Békekölcsönt

Szerdán reggel munkások, mérnökök, minden alkotó, dolgozó ember őszinte lelkesedéssel fogta kezébe a kölcsönjegyző ívet. Fejlődjék, erősödjék a mi szere-

tett magyar hazánk — ezzel a gondolatokkal jegyezték. Szívből fakadó szavak ezek. A jegyzéssel együtt ígéreteket is tettek: jobban dolgozunk. Nemcsak forint-

jainkkal, megtakarított pénzünkkel, hanem több, jobbminőségű munkával segítjük elő a párt és a kormány — a nép nagyszerű programját.

Szeged új lakóházainak építői a kölcsönjegyzés napján

Szerényen, egymást biztatva ül-goznak az építősegédmunkások a Jósika-, Hajnóczy- és Gutenberg-utca által határolt telken. A talaj-egyengetést végzik, majd néhány nap múlva az új lakóház alapozásá-hoz kezdenek hozzá. Már eddig több száz köbméter földet csáká-nyoztak, ástak ki. Mészáros Sándor a brigádjával együtt szorgal-masan dolgozik. Egymás után indítják útnak a megrakott kocsi-kat, amelyek elhordják az építke-zés területéről a felesleges földet.

Tegnap reggel, amikor a röpgyű-lésen a kölcsönjegyzésről beszél-tek, elhatározták, hogy 140 száze-lőket érnek el. Az államnak adott forintjaikat munkájuk gyorsabb elvégzésével toldják meg, hogy az új lakók még 1954. első felében be-höllözhessenek a háromemeletes gyönyörű épületbe.

— A magunk jobb életéért, a to-vábbi árleszállításokért szívesen adjuk kölcsön forintjainkat az ál-lamnak — mondta Mészáros Sán-dor, a brigádvezető.

Öröm végigtekinteni a munkások arcán, akik fáradhatatlanul csá-kányozzák és lapátolják a földet. Tanczos Gyula, akit munkalársai Gyula bátyámnak szólítanak, fel sem tekint. Minden figyelmét mun-kájá köti le. Ma ki akar tenni ő is magáért. A brigád többi tagjai sem nézelődnek. Fogadalmat tel-tek, hát nem akarnak szegényben maradni.

A Mészáros-brigád bevállalta ígé-retét. Ugy dolgoztak, hogy 140,7 százeleket értek el a békekölcsön-jegyzés napján.

Büszke örömmel jegyeznek a Szegedi Textilművek dolgozói, mert behozták harmadik negyedévi lemaradásukat

Tervünk nagyszerű alkotása, a Szegedi Textilművek délelőtti mű-szakjának dolgozói szerdán a szo-kottnál korábban, már fél hatkor benn voltak az üzemben. A gyö-nyörű, csempékkel kirakott elő-csarnokban vidám zenésző fogadták őket, az üzemi zenekar köszön-tötte az élenjárókat. Valamennyien megérdemelték ezt, hiszen az utóbbi hetekben nagyszerű munkát végeztek, hogy letöröljék üzemi-ük-ről a szegényfoltot, behozzák a har-madik negyedévi lemaradását.

Sem júliusban, sem augusztus-ban nem teljesítették a tervet, sokezer ruha készítéséhez ele-gendő fonállal maradtak adó-sai népgazdaságunknak.

Az árleszállítás után tartott nagy-gyűlésen a termelés fokozására tett fogadalmak aztán nem maradtak üres ígérek. Most az éjtszaka-i műszak befejezése után meg-tartott röpgyűléseken erről folyt a szó, hogy érdemes volt fokozni a munkalendületet. Bakaity Vera, a munkaérendrend bronz fokozatá-val kitüntetett kétszeres sztahanó-vista fonónó hat társát patronálta. Közülük Soós Júlia és Jenei Júlia már messze túlszárnyalják a száz-százeleket. Gulyás Rózsa sztahanó-vista gyűrűsfonó is eredményesen segítette a társait.

Az üzemben az elmúlt hónappal szemben egytizedére csökkent a norma alatt teljesítő dolgozók szá-ma. Így elérték, hogy szeptember 10-e óta már mintegy 30 ezer kiló fonalat gyártottak a napi tervek-n felül, amiből több mint hetvenez-er női katonaruhát lehetne készíteni.

A röpgyűléseken már büszkén beszélhettek arról, hogy ezzel behozták a lemaradást, s sze-ptember 29-ig 100,2 százalékra teljesítették harmadik negyed-évi tervüket.

Az élenjárók most a békeköl-

csön-jegyzésnél is az elsők között írták nevüket a jegyzési ívre. Ba-kaity Vera a csoportjában dolgozó fonónókkal el is beszélgetett. Meg-magyarázta nekik a Negyedik Békekölcsön elősegíti, hogy a Szegedi Textilművekben is még jobb felté-telek mellett dolgozhassunk. A mi üzemi-ünkben nemcsak az a 910 dol-gozó nyert, akinek eddig kihúzták a kötvényét, hanem valamennyien, akik ebben a szép üzemben dolgo-zunk, azok is, akik az új kultúr-otthonunkban szórakoznak, s azok a terhes asszonyok, akik igénybe-veszik a nemrég létesített üzemi pihenőszobát.

Beszélt a saját életéről is: Né-hány nappal ezelőtt házasodott, szép új lakásba költözött, s szoba-bútorát 1700 forinttal olcsóbban tudta megvenni, mint az árleszállí-tás előtt.

— Örömmel jegyeztem — mond-

Békekölcsönjegyzés a Szegedi Tudományegyetemen

Most, amikor a Magyar Népköz-társaság Minisztertanácsa felhívás-sal fordult a dolgozókhöz a Negye-dik Békekölcsön jegyzésére, az egész ország dolgozói nagy örömmel és lelkesedéssel fogadták.

A Szegedi Tudományegyetem diákjai és tanárai szerdán reggel lelkeshangú röpgyűlésekre jöttek össze, ahol a Negyedik Békekölcsön jegyzésének jelentőségéről be-szélték.

Juhász Antal elsőéves magyar-szakos hallgató az évfolyam DISZ titkára. Alig várta, hogy nevét fel-írják a jegyzők sorába. 150 forintot jegyzett. Rákosi ösztöndíjas, havi 650 forintot kap.

— Örömmel adom ösztöndíjam egy negyedét államunknak kölcsön. Juhász elvtárs mint DISZ titkár, igyekszik alapszerveinek minden tagjával megértetni, mit jelent a diákoknak a békekölcsön-jegyzés.

Szabó Teréz negyedéves orvos-szakos hallgató eddig is mindig szí-

vesen adott kölcsön államunknak. Eddig már kétszer nyert. 443 forint ö. ösztöndíjat kap és mint a marxista tanszék demonstrátora, 300 forintot. Sok mindent vásárolt ösztöndí-jából. Már elsőéves korában kivá-lasztott magának egy szép rózsaszí-nú paplant, s most az árleszállítás után a 400 forintot paplan 300 for-int lett és megvette. Azután sö-tétkék szövetruhát vásárolt. Erre gondolt, amikor jegyzett dolgozó népünk életszínvonalának emelke-déséért.

Szádeczky Kardos Sámuel, a tör-ténelmi tanszék vezetője örömmel kölcsönözött államunknak. Amikor a népnévelők elmondták neki, hogy a jegyzett összeg húsz százaléka-val az egyetem rendelkezik, arra gon-dolt, hogy kiegészítik a könyvtár-at. Az elmúlt tanévben 4000 fo-rintot kaptak szakmai könyvek vá-sárlására, az idén még többet vá-sárolhatnak.

Valkai bácsi jegyez

jainkkal is segíteni kell a hazánkon, vagyis ma-ga-magunkon, hogy még jobb legyen.

Valkai László nem fia-tal ember, nem is kö-zépidős. Hét évtized és három esztendő folyt el fölötté. Nagy időt meg-ért s életében bizonyos voltak kínos keserves nehéz esztendőik, meg-aláztatással, munkanél-küliséggel teli is. De mostanában Valkai bá-csi is sokat kacsag s el-elmókázik, játszik az unokákkal. A legkisebb unoka a Zsuzsika — így hát ő a legkedvesebb. Ha nagyapja cukrot viz-neki a fizetés után, ak-kor körülüncsölja a k's-lány, csókoltatja és azt hajtogatja: „Cukrot ho-zott a nagyapó, cuk-rot.”

És amikor Valkai László a kölcsönt je-gyezte, a kis unokák is eszébe jutottak. Hát hogyné! Szép életben nőnek ők fel és biztos, boldog jövő vár rájuk. Hát jegyezték ő az un-okáért, aztán külön Zsuzsikáért hogy nem is

olyan soká még olcsó-ban, még több cukrot, vagy más ajándékot tud-jon neki venni. Meg azért, hogy Zsuzsika mindig nyugodtan, ka-carászva játsszon az óvá-dában.

— Aztán magamért is jegyeztem — mondja és szemében fiatalos fények lobbanak fel. — Igaz, az idő már eljárat fölöt-tem, de azért tudom, hogy az államnak kölcsönadott pénz még az én életem is szebbé te-szi. Mert egyszerre ad-tam a jelenért és a jö-vőért.

Aztán arról beszél, hogy ruhával, cipővel is meg szokta ajándékozni a kisunokákat. Kará-csonyra is szándékozik ajándékot adni számuk-ra. Többet, mint ta-valy. Többet azért, mert az árak is olcsóbbak let-tek.

Valkai bácsi nemcsak a forintjait adja a még gondolatbanabb márt, hanemért hanem jobban is dolgozik. Nem utolsá-munkás ő, de nem ám! Felvevő a parasztnak nem

egy fiataljal és neve nem ritkán szerepel a terme-lésben a legjobb ered-ményt elérők között.

— Hej, ha hatvan éves lennék — tréfál, pajkoskodik az öreg — átugranám én ám még azt az aszalt is, ame-lyiken a satúpádom áll. Na de azért csak megte-szem a magamét a het-venegynéhány évemmel is...

Az öreg Valkai séré-nyen dolgozott szerdán, — s persze a normáját is túlteljesítette. Teli élet-évedvel és tervezge-téssel indult hazafelé és otthon megismogatta a kis Zsuzsit — kedven-cét. Hosszan, szeretettel ölelte és ekkor a jövő-jutott eszébe, meg azon tanakodott, mit vegyen neki a legközelebbi fi-zetésből. Aztán a saját maga élete is felelőkez-tette, hisz oly mehe-csüléssel a szeretettel veszik körül az üzemi-ben.

Eszébe villant a kölcsönjegyzés, s magában állt, hogy az aszalt lá-zott jegyzett — a mé-ért és a jövőért. Mert a szebbé váló máshol örömlődik a töred-